

تخمین جهت تنش بیشینه‌ی افقی در جنوب باختر ایران به کمک آنالیز سازوکار کانونی زلزله‌ها

مهشید فدعمی^۱، شبیر اشکپور مطلق^{۲*}، سعید زارعی^۳
^۱دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، دانشگاه خلیج فارس بوشهر، mahshid.fadami8292@gmail.com
^{۲*}استادیار گروه ژئوفیزیک، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران shashkpoor@pgu.ac.ir
^۳استادیار گروه ژئوفیزیک، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران szarei@pgu.ac.ir
*نویسنده مسئول

چکیده

رژیم تکتونیکی حاکم بر منطقه زاگرس، تحت تاثیر همگرایی صفحات عربی و اوراسیا است که سالانه موجب وقوع زمین‌لرزه‌های فراوان با سازوکار کانونی عمدتاً معکوس در این منطقه می‌گردد. تحلیل تنش‌های برجا در مناطقی که دارای ذخایر زیرزمینی باارزش هستند، پیش‌نیاز مطالعات علم نوین ژئوفیزیک مخازن هیدروکربوری محسوب می‌شود. در مطالعه حاضر، جهت غالب تنش‌های زمین‌ساختی ناشی از رفتارهای تکتونیکی تحت تاثیر همگرایی پوسته در جنوب باختر ایران، با استفاده از داده‌های لرزه‌ای برآورد و با کمک نرم افزار Win-tensor تحلیل شده‌اند. به این منظور، از سازوکار کانونی زلزله‌های دستگاهی که در منطقه روی داده‌اند استفاده شده است. پهنه مورد مطالعه به ۸ زیرپهنه تقسیم شد. و آنالیز داده‌ها در نرم افزار برای هر ۸ منطقه و در نهایت کل پهنه انجام شد. نتایج تحلیل نشان داد که جهت تنش بیشینه افقی در ۷ منطقه در جهت NE-SW می‌باشد که از فشار وارد از طرف صفحه‌ی عربی به قسمت جنوب باختری صفحه‌ی ایران تبعیت می‌کند، فقط در منطقه ۸؛ شمال باختری استان فارس، جهت تنش NW-SE می‌باشد که دلیل آن می‌تواند غلبه عوامل ژئوتکتونیک محلی بر فشار حاصل از صفحه عربی دانست.

واژه‌های کلیدی: تنش‌های برجا، سازوکار کانونی زلزله، جنوب باختر ایران، نرم افزار Win-tensor، زلزله‌های دستگاهی.

Estimation of maximum horizontal stress in southwestern Iran by analyzing the focal mechanism of earthquakes

Mahshid Fadami¹, Shobyr Ashkpoor-Motlagh², Saeed Zarei³

¹ MSc graduate in Geophysics, Persian Gulf University

² Assistant Professor of Geophysics department, Persian Gulf University

³ Assistant Professor of Geophysics department, Persian Gulf University

Abstract

The tectonic regime in the Zagros orogeny is affected by the convergence of the Arabian and Eurasian plates, which causes many earthquakes each year with a mostly reverse mechanism in this region. In-situ stress measurement in areas of valuable underground reserves is necessary for modern geophysical studies of hydrocarbon reservoir. In this study, dominant direction of the tectonic stresses caused by tectonic behaviors under the influence of shell convergence in the southwest of Iran have been estimated by using the focal mechanism of occurred Instrumental earthquakes and have been analyzed by WinTensor software. For this purpose, the focal mechanism of systemic earthquakes that have occurred in the region has been used. The study area was divided into 8 sub-areas. And the data were analyzed in the software for all 8 regions and finally the whole area. The results of the analysis showed that the direction of maximum

horizontal stress in 7 regions is NE-SW, which follows the pressure from the Arabian plate to the southwestern part of the Iranian plate, only in the 8th region; The northwest of Fars province is in the direction of NW-SE tension, the reason for which can be attributed to the dominance of local geotechnical factors over the owner's pressure from the Arabic plate.

Keywords: : In-situ stresses, Focal mechanism earthquake , Southwest of Iran, Software Win-tensor, Instrumental earthquakes.

۱ مقدمه

فلات ایران که در بخش میانی کمر بند کوهزایی آلپ-همیالیا واقع است، به لحاظ زمین شناسی و فعالیت های زمین ساختی یکی از مناطق فعال جهان است که مورد توجه زمین شناسان و زلزله شناسان است و تحقیقات ارزشمندی در این خصوص انجام شده است (بربریان و کینگ، ۱۹۸۱). این کمر بند روی حاشیه ی شمال-خاوری صفحه ی عربی و روی پی سنگ کامبرین واقع شده است. ناحیه زاگرس با احتساب کمر بند دگرگونی بین ۲۰۰ تا ۳۵۰ کیلومتر پهنا و ۱۲۰۰ کیلومتر طول دارد (فالکن، ۱۹۶۹) این کمر بند یک منطقه جوان است که در اثر برخورد صفحات عربی و ایران مرکزی دچار کوتاه شدگی و ضخیم شدگی است (بربریان و کینگ، ۱۹۸۱). با افزایش اطلاعات تنش های برجا در نقاط مختلف ایران، تحلیل های ژئومکانیکی با خطای کمتر و ضریب اطمینان بیشتر قابل استفاده هستند. در مناطق نفت خیز این آگاهی، نقش مهمی در تصمیمات مهندسی و مدیریت مخازن، در ارتباط با پایداری چاه های نفت و گاز بازی می کند. نخستین گام در تعیین جهت تنش، با نظریه آندرسن و مدل سه گانه او برداشته شد (اندرسون، ۱۹۵۱). در جنوب باختر ایران جهت مولفه های افقی استرین لرزه ای در کمر بند زاگرس با روش وارون سازی و با کمک داده های سازوکار کانونی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. در این مطالعه نیز، سعی شده است جهت بیشینه تنش افقی در گستره جنوب باختر ایران (با استفاده از تحلیل سازوکار کانونی زلزله های رخ داده) حاصل شود.

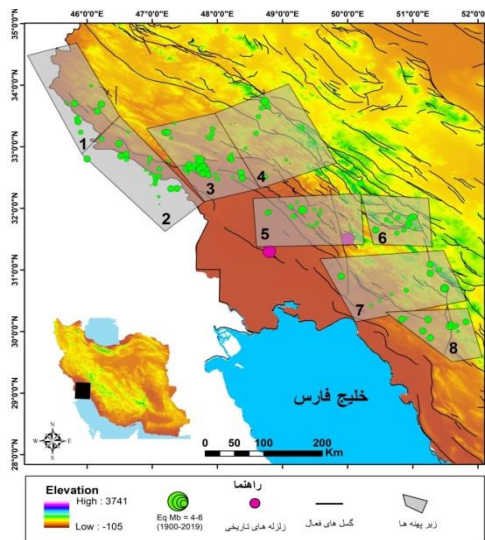
زمین شناسی و لرزه زمین ساخت

پهنه مورد مطالعه، زاگرس، که منطقه ی جنوب باختر را پوشش می دهد، شامل زون راندگی ها، کمر بند چین خورده، فروافتادگی دزفول و دشت آبادان است. از نظر تاریخی چینه های همه ی سنگ های منطقه را می توان به دو گروه پی سنگ دگرگونی پر کامبرین و پوشش رسوبی روی پی سنگ تقسیم کرد. با توجه به بررسی های ژئوفیزیکی، باور بر این است که پی سنگ پر کامبرین زاگرس ادامه ی شمال-شمال خاوری سپر نوبی-عربی است؛ در این منطقه روند اکثر گسل ها از شمال باختر به جنوب خاور می باشد و تقریباً تمامی گسل ها از نوع راندگی و در زاگرس مرتفع و چین خورده می باشند (نباتی، ۱۳۸۳). گسل های اصلی زاگرس عبارتند از: گسل اصلی زاگرس، گسل پیشانی کوهستان؛ گسل رگ سفید، اهواز. بیشتر زلزله های پهنه به دلیل وجود لایه های نمکی سری هرمز و سایر سطوح جدایش میانی مثل سازند گچساران بدون گسلش سطحی می باشد. عموماً زلزله های زاگرس، بزرگی کمتر از ۷ دارند و کم ژرفایند. درباره بالا بودن لرزه خیزی زاگرس می توان به وجود گنبد های نمکی و حرکت آن ها، تنش های فشارشی وارد بر زاگرس و حرکت گسل های شمالی - جنوبی پر کامبرین اشاره کرد. از زلزله های تاریخی منطقه نیز می توان از زلزله ی سال ۲۰۰۶ بروجرد (لرستان) با $Mw=6$ و زلزله ی سال ۲۰۱۴ مورموری (ایلام) با $Mw=5.8$ نام برد (امبرسیز و ملوین، ۱۹۸۲). گفتنی است به دلیل تداوم حرکت پوسته ی قاره ای عربستان چین خوردگی زاگرس ادامه دارد. جابجایی افقی امروزی در حدود ۲۲ میلی متر و حرکت های قائم بیش از ۲ میلی متر در سال برآورد شده است.

۲ روش تحقیق

در پژوهش حاضر با استفاده از آنالیز داده های حاصل از فوکال مکانیزم زلزله ها، در نرم افزار Win-Tensor راستای تنش بیشینه ی افقی منطقه مطالعاتی تعیین شده است. برای این منظور منطقه به ۸ زیر پهنه تقسیم شد و آنالیز داده ای برای هر زیر پهنه و سپس کل منطقه به دست آمده است. پهنه های انتخاب شده بر اساس خوشه بندی زمین لرزه های رخ داده در منطقه صورت گرفته است. در این پژوهش، از داده های سازوکار کانونی رویدادهای ثبت شده در آژانس های معتبر جهانی

(GCMT) در بازه زمانی سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸ در منطقه با عرض جغرافیایی ۳۰ تا ۳۴ درجه و طول جغرافیایی ۴۶ تا ۵۲ درجه بهره گرفته شده است. کاتالوگ حاصل، شامل ۲۹۰ زلزله با $M_b \geq 4$ با سازوکار کانونی معین می‌باشد که بعد از حذف پس‌لرزه و پیش‌لرزه توسط روش گاردنر-نپوف، ۱۴۶ زلزله برای بررسی و تحلیل مشخص گردید. سپس پهنه مورد مطالعه بر اساس تمرکز محلی رومرکز رویدادهای لرزه‌ای، به ۸ زیر پهنه تقسیم بندی شد؛ و آنالیز داده‌ای انجام شد.

شکل ۱. زلزله‌های مناطق ۸ گانه جنوب باختر ایران

آنالیز داده‌ها

در این مطالعه میدان تنش در کمربند زاگرس را از فرمول وارونگی تنش با سازوکار کانونی داده شده و استفاده از نرم‌افزار محاسبه می‌کنیم. این روش بر دو فرضیه تکیه می‌کند (بات، ۱۹۵۹).

۱. میدان تنش یکنواخت و ثابت در فضا و زمان.

۲. لغزش d در جهت ماکزیمم تنش برشی τ (Shear Stress) اتفاق می‌افتد.

زاویه بین تنش برشی و بردار لغزش d ، زاویه متناسب a (Fit Angle) است، لذا، تابع نابرازش (Misfit Function) مرتبط برای هر زمین‌لرزه i و زاویه نابرازش a (Misfit Angle) به صورت زیر بیان می‌شود. (رابطه ۱)

$$f(i) = a(i) \quad (1)$$

با استفاده از تانسور تنش، با افزایش بزرگی تنش برشی $|\tau(i)|$ (Shear Stress) و کاهش بزرگی تنش نرمال $|\theta(i)|$ (Normal Stress) سعی در به دست آوردن زاویه نابرازش a می‌کنیم. در اینجا از تابع F_5 در برنامه Win-Tensor (که همان تابع f_3 در است) برای حداقل‌سازی استفاده می‌شود. (رابطه ۲) این حداقل‌سازی تا جایی ادامه می‌یابد که کمترین مقدار تابع F_5 را نتیجه دهد. این تابع به صورت زیر بیان می‌شود.

$$F_5 = (f_2(i) \times 360) + ((Tinv(i) + |\theta(i)|) - 29.7/p) \quad (2)$$

$$f_2(i) = \sin^2(a(i)/2) \quad (3)$$

$$Tinv(i) = \sigma_1/2 \quad (4)$$

برنامه با بهینه سازی تانسور و حذف داده‌های نامناسب توسط نرم افزار و پردازش و در نهایت اطلاعات دقیق و مفید بهترین نتیجه را می‌دهد. (جدول ۱)

در این روش جهت دقیق محورهای تنش افقی محاسبه می‌شود. برای بیان عددی رژیم تنش از شاخص رژیم تنش R' (Index Regim Stress) استفاده می‌کنیم که مبتنی بر مقدار نسبت تنش R است و نوع رژیم تنش بر طبق مطالعه

دلواکس توصیف می‌شود. در این روش محدوده مقادیر R^1 پیوسته است.

جدول ۱. پارامترهای لرزه‌ای مربوط به مناطق ۸ گانه جنوب باختر

Box	Definition	data	Reduced Stress Tensor Parameters						Quality			
			$1PL\delta$	$1az\delta$	$2PL\delta$	$2az\delta$	$3PL\delta$	$3az\delta$	R	over α	max α	Q
1	Kermanshah - ilam	10	1	43	30	312	60	135	0.55	23.7	71.6	C
2	Ilam	25	7	227	0	317	83	48	0.61	10.7	43.3	C
3	Lorestan west	39	2	192	26	283	64	98	0.32	28	161.1	C
4	Lorestan east	14	8	67	9	335	78	198	0.46	43.2	128.5	C
5	Khuzestan	21	10	51	3	141	79	250	0.48	6.6	34.5	A
6	Charmahal bakhtiari	12	7	184	25	277	60	79	0.17	20.6	43.2	C
7	Kohgiluyeh boyerahmad	11	3	237	12	146	78	342	0.49	29.9	98.3	C
8	Fars	13	5	329	29	62	61	230	0.36	31.6	55	C
total	South west	145	11	221	6	312	78	69	0.58	15.9	179.1	B

بحث

نتایج به دست آمده، نشان داد که سه نوع جهت تنش بیشینه افقی در منطقه داریم: که بر اساس آن، مناطق ۱ و ۲ و ۴ و ۵ و ۷ از نظر جهت SH_{max} مشابه هستند و همینطور مناطق ۳ و ۶ نیز مشابه هستند؛ در منطقه ۸ نیز جهت بیشینه‌ی تنش افقی متفاوت از سایر مناطق می‌باشد. (شکل ۲)

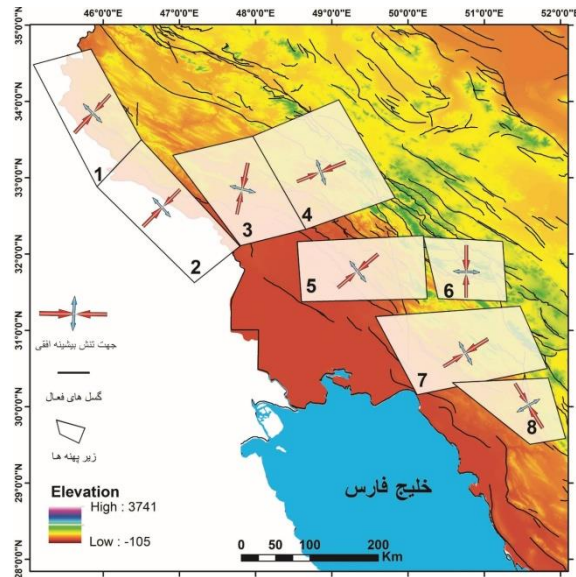
منطقه شماره ۱، ۲، ۴، ۵، ۷: در این ۵ منطقه جهت SH_{max} تقریباً مشابه می‌باشد که دلیل اصلی آن همان تبعیت از فشار وارد از طرف صفحه‌ی عربی به قسمت جنوب باختری صفحه‌ی ایران می‌باشد و به نظر می‌رسد عوامل محلی دیگری در شکل یافتن جهت تنش بیشینه افقی نقش بسزایی نداشته‌اند. شاخص رژیم در هر ۴ منطقه تراستی می‌باشد، که تحت تأثیر دگر شکلی، ناشی از فشارهای زمین ساختی نتیجه همگرایی و برخورد قاره‌ای است.

منطقه ۳ و ۶: در این دو منطقه، جهت گیری SH_{max} متفاوت از مناطق دیگر حاصل شده است. و زاویه به دست آمده از آنالیز داده‌ها بسیار کمتر از ۴ منطقه پیشین می‌باشد. احتمالاً به دلیل وجود گره گسلی و تفاوت در تیپ گسل‌های منطقه، جهت تنش بیشینه‌ی افقی از روند طبیعی خارج شده و مقدار زاویه بسیار کمتر از مناطق اطراف می‌باشد.

منطقه شماره ۸:

این منطقه، شمال باختری استان فارس را در بر می‌گیرد؛ و جهت SH_{max} حاصل از آنالیز داده‌ای در آن عکس مناطق دیگر می‌باشد. که می‌توان آن را اولاً به نوع سازوکار متفاوت گسل‌های منطقه (وجود چند گسل امتدادلغز) نسبت داد (کره‌بس، سبزپوشان، قیر، سروستان) و علت دیگر اینکه با دور شدن از مرکز زاگرس و فاصله گرفتن از مرکز راندگی حاصل از فشار صفحه عربی و نزدیک شدن به زمین ساخت کششی و فشارشی کوهزایی عمان و جریان نمک در طی رسوب‌گذاری در پهنه‌ی اطراف هرمز جهت SH_{max} متفاوت از مناطق دیگر به دست آمده است. در این منطقه، بیشترین

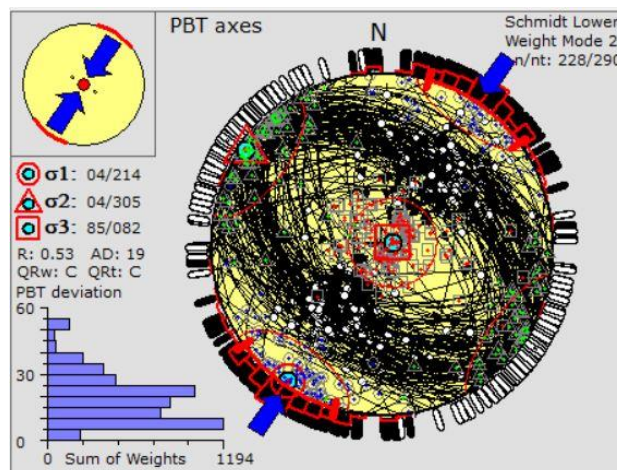
استرین را، در جهت 148 درجه شمال خاوری و کم ترین جهت استرین افقی در 58 درجه می توان مشاهده کرد.

شکل ۲: جهت تنش بیشینه افقی در هریک از مناطق ۸ گانه

۳ نتیجه گیری

منطقه جنوب باختر ایران دارای مختصات چهارگوش بین طول های جغرافیایی ۴۶ تا ۵۲ درجه و عرض های جغرافیایی بین ۳۰ تا ۳۴ درجه می باشد. در این منطقه، ۱۴۶ زمین لرزه با $m_b \geq 4$ ثبت شده است. میانگین جهت SH_{max} برای منطقه ی جنوب باختر ایران، (با استفاده از نمودار Win-Tensor، $SH_{max} = N39^{\circ}E \pm 23.3$ و کمینه تنش افقی $SH_{min} = 129^{\circ}$ به دست آمد. به عبارتی، بیشترین استرین را، در جهت 39 درجه شمال خاوری و کم ترین جهت استرین افقی در ۱۲۹ درجه می توان مشاهده کرد. (شکل ۳)

شکل ۳: جهت SH_{max} به دست آمده در منطقه جنوب باختر ایران

بزرگ ترین زلزله ی رخ داده در منطقه، $m_b = 5.8$ و عمق متوسط زلزله های منطقه ۲۷.۷۹ کیلومتر می باشد. شیب

سیگمایک ۵ و شیب سیگماسه ۷۸ است. شاخص رژیم به دست آمده منطقه، $R' = 2.79 \pm 0.2$ است و از این رو نوع رژیم منطقه تراسی است. در نتیجه، SHmax عمدتاً در جهت NE-SW می‌باشد؛ ارتباط بین جهت SHmax به دست آمده در اینجا از آنالیز سازوکار کانونی زلزله‌های منطقه، و مکانیزم کانونی زمین‌لرزه در پروژه‌ی نقشه جهانی تنش (WSM)، استفاده شده است. که از لحاظ علمی بسیار مهم است و اعتبارات این فرضیه (جهت تنش در جنوب غرب ایران که همان NE-SW تعیین شد) را تأیید و تأمین می‌کند. نتیجه‌ی به دست آمده از این مطالعه نشان می‌دهد که نیروهای حاصل از حرکت صفحه‌ی عربی در شکل‌گیری ساختارهای ژئوفیزیکی منطقه نقش بسزایی داشته است.

منابع

نیابتی، علی آقا، ۱۳۸۳، زمین شناسی ایران، پهنه‌ی اصلی رسوبی-ساختاری ایران.
عباسی، م.، فرید، ی.، ۱۳۸۳، مقدمه‌ای بر تعیین وضعیت تنش به کمک روش برگشتی صفحه‌های گسلی و خط‌خس‌های مربوطه: مجله علوم زمین، ۵۴.
استادزاده، محبوبه، ۱۳۹۷، بررسی جهت‌گیری مولفه‌های افقی استرین لرزه‌ای در کمربند زاگرس: پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته ژئوفیزیک، دانشگاه خلیج فارس بوشهر.

- Ambraseyes, N. N., Melville, C. P., 1982, A history of Persian earthquake: Cambridge University press.
Bott, MHP., 1959, The mechanism of oblique slip faulting, Geol, Mag, 96,109- 117.
Goodman, R. E., 1989, Introduction to rock mechanics: John Wiley and sons publications.
Delvaux, D., Sperner, B., 2003, Stress tensor inversion from fault kinematic indicators and focal mechanism data, the TENSOR program, In Nieuwland, D. (Ed.), New Insights into Structural Interpretation and Modelling, Geol, Soc, Lond, Spe.. Publ, 212, 75-100.
Falcon, N., 1969, Problems of the relationship between surface structure and deep displacements illustrated by Zagros range, in Time and Place in Orogeny, Geol, Soc, Spec, 3,9-22.
Anderson, E. M., 1951, The dynamics of faulting and dyke formation with application to Britain, Oliver and Boyd, Edinburgh, p, 206.
Heidbach, O., Tingay, M. R. P., Barth, A., Reinecker, J., Kurfeß, D., Müller, B., 2010, Global crustal stress pattern based on the World Stress Map database release 2008: Tectonophysics 482, 3-15.
Delvaux, D., Barth, A., 2009, African stress pattern from formal inversion of focal mechanism data: Tectonophysics 482, 105-128.
Berberian, M., King, G., 1981, Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran: Canadian Journal of Earth Sciences, 18, 210-265.
[online]. < <http://www.ds.iris.edu/spud/momenttensor>>.
[online]. < <https://www.globalcmt.org>>.
[online]. < <http://www.worldstress-map.org>>.